La cadena de ferro

JOSEP CAMPMAJÓ

Hi ha qui es lliga a un passat que mai ha tingut i que ara mitifica, com qui es lliga el coll a una cadena de ferro rovellat que surt del mar sense saber si a l'altre costat, ben al fons, hi ha una àncora o un naufragi. Fa temps que a Girona hem lligat el nostre esdevenidor a una cadena que sobresurt de les onades ferotges de la crisi econòmica però que no està encara clar si serà per resistir l'arribada de temps millors o per naufragar a una decadència de parc temàtic. El turisme segueix oferint-nos una baula on lligar el nostre passat i, a primera vista sembla, el nostre futur.

Però ningú, absolutament ningú, ens ha confirmat què hi ha a l'altre extrem. Si hem de fer cas del que sembla una passejada pel centre de la ciutat, la quantitat de turistes i la seva variada procedència semblen albirar un potencial econòmic sense precedents. Però quan algun d'ells et pregunta per alguna cosa típica de Girona, com per exemple un restaurant gallec barat, és fàcil comprendre que potser ens estem lligant a un naufragi. I segurament a un passat que hem mitificat i no hem tingut. Perquè Girona pot sobreviure de la casualitat del seu patrimoni i de la coincidència que els Roca hagin nascut aquí. Però si la ciutat no comença a prendre novament el control del que passa als seus carrers i barris, aviat les casualitats ens ofegaran. L'especulació, la falsificació de la identitat i la dilució del que és autòcton han començat a apropiar-se de botigues, restaurants, edificis i costums. I no té res a veure amb el fet d'estar oberts al món sinó a evitar deixar de ser quelcom en aquest món. Va tornant a ser hora que el sector vinculat a l'hostaleria, la restauració i els serveis al turisme despertin de l'ensopiment que provoca viure lligats a un passat que potser mai s'ha tingut però que ara es mitifica i del qual alguns creuen que podran viure per sempre. Pensar en clau de ciutat i de ciutadans és assegurar la flotabilitat de l'economia gironina i la qualitat de vida dels gironins per molts anys. De tots i de totes.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/03/29/cadena-ferro/774782.html?utm_source=rss